

EUROOPAN KOMISSIO

KOPIO VASTAA
TÄYSIN ALKUPERÄISTÄ

Bryssel 23.2.2006
JURM(2006)7001

**EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTILLE JA JÄSENILLE**

KANTAJAN VASTAUS,

jonka **EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO** antaa yhteisöjen tuomioistuimen
työjärjestyksen 41 artiklan mukaisesti asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Michel
van BEEK ja oikeudellisen yksikön jäsen Ilkka KOSKINEN, prosessiosoite
Luxemburgissa komission oikeudellisen yksikön jäsen Luis ESCOBAR GUERRERO,
Centre Wagner, Kirchberg,

asiassa C-342/05

Kirjattu yhteisöjen tuomioistuimen rekisteriin numerolla <u>44209</u>
Luxemburgissa, <u>24. 02. 2006</u>
Faksi / sähköposti: <u>23.02.06</u>
vastaanotettu: <u>23.02.06</u> H. v. HOLSTEIN Apulaiskirjaaja

SUOMEN TASAVALLAN hallituksen, asiamiehenään valtionasiamies Elisabeth
BYGLIN, prosessiosoite Luxemburgissa Ambassade de Finlande, 2 rue Heine, L-1720
Luxembourg, antaman vastineen johdosta. Tässä asiassa on pyydetty toteamaan, että
koska Suomen tasavalta on sallimalla säännöllisesti suden metsästyksen luontotyyppien

sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY¹ 16 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen poikkeusperusteiden vastaisesti, Suomen tasavalta on jättänyt täyttämättä mainitun direktiivin 12 artiklan 1 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan mukaiset velvollisuutensa.

1. Komissio on vastaanottanut 15.12.2005 Suomen hallituksen vastineen. Vastauksenaan Suomen hallituksen vastineeseen komissio, uudistaen kanteensa, esittää kunnioittavasti seuraavaa:

Suotuisa suojelun taso

2. Arvioitaessa onko suden suojelun taso suotuisa Suomessa on otettava huomioon koko Suomen alue. Suomi on vastineessaan kiistänyt, komission kanteessa esittämän, että suden suojelun taso ei ole suotuisa (kohta 43). Kuten Suomi on todennut tilannetta on tarkasteltava sellaisena kuin se oli perustellun lausunnon asetetun määräajan päättyessä. Vastineen 47 kohdan alaviitteessä 16 todetaan, että vuonna 2002 (perustellun lausunnon antamisen aikaan) Suomessa oli 135–145 sutta ja vähintään 11 (tod.näk. 12) pentuetta.
3. Direktiivin 92/43/ETY 1 artiklan i kohdassa mainittujen kaikkien kriteerien on täyttyttävä, jotta lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi. Toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa edellytetään, että ”kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana”. Vuonna 2001 julkaistussa Suomen ympäristöministeriön ja ympäristökeskuksen raportissa Suomen lajien uhanalaisuus (2000)² susi on luokiteltu Suomessa erittäin uhanalaiseksi (EN), toisin sanoen siihen kohdistuu erittäin suuri uhka lähitulevaisuudessa hävitä luonnosta. Suomi on vastineensa 53 kohdassa todennut, että vuoden 2000 uhanalaisuusluokitus perustuu vuoden 1998 tilanteeseen, eikä perustellun lausunnon määräpäivänä vallinneeseen tilanteeseen.

¹ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

² Pertti Rassi, Aulikki Alanen, Tiina Kanerva ja Ilpo Mannerkoski: (toim.): Suomen lajien uhanalaisuus 2000. Uhanalaisten lajien II seurantaryhmä. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki 2001.

Joulukuun 19 päivänä 2005 julkaistussa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa todetaan, että em. raportissa susi luokitellaan erittäin uhanalaisten lajien luetteloon ja että suden merkittävin uhanalaisuuden syy ja uhkatekijä on metsästys.³ Hoitosuunnitelman kappaleessa 7.2 Suotuisa suojelun taso viitataan pienimpään elinvoimaisimman susikannan käsitteeseen. Susikannan elinvoimaisuuden osalta hoitosuunnitelmassa todetaan, että suden sukusiitoksen haitallisilta vaikutuksilta välttytään, jos lisääntyvien yksilöiden määrä on selkeästi yli 50. Suomessa tulisi olla 20 lisääntyvää paria, jotta varmistettaisiin efektiivisen populaatiokoon pysyminen yli viidessäkymmenessä. Tämä edellyttää, että susien migraatio Venäjän Karjalan populaatiosta säilyy ennallaan. Mikäli muuttajien määrä vähentyy nykyisestä, tulisi pesiviä pareja olla yli 25.⁴

4. Vuonna 2002 suden suojelun taso Suomessa ei ole ollut suotuisa direktiivin 92/43/ETY 1 artiklan i kohdan mukaisesti. Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa esitetyn pienimmän elinvoimaisen kannan kriteerinkin mukaan lisääntyviä pareja olisi tullut olla 20, kun Suomen vastineen mukaan niitä oli vuonna 2002 11 tai 12. Siten ei voida hyväksyä Suomen vastineen 54 kohdan väittämää, että susitilanne Suomessa täyttää direktiivin 1 artiklan i kohdassa lajin suotuisalle suojelutasolle asetetut kriteerit ja että suojelusta poikkeava käytäntö Suomessa ei haittaa suotuisan suojelutason säilyttämistä.

Pyyntilupajärjestelmä

5. Suomi on selittänyt vastineessaan (17–27 kohta) Suomen pyyntilupajärjestelmää. Vastineen 17 kohdassa esitetyn mukaan suden metsästykselle on määritelty metsästyskausi, jonka aikana metsästys voi tapahtua riistanhoitopiirin myöntämän pyyntiluvan nojalla, ja toisaalta metsästyskauden ulkopuolinen kausi, jonka aikana poikkeamispäätöksiä voi antaa maa- ja metsätalousministeriö. Maa- ja metsätalousministeriön etukäteen asettamat vuosittaiset aluekiintiöt rajatulle ajanjaksolle eivät ole perusteltuja, koska poikkeukset tiukasta

³ Maa- ja metsätalousministeriö: Suomen susikannan hoitosuunnitelma, Vammala 2005, s 15. Luettavissa sivustolta: www.mmm.fi/tiedoteliitteet/Sudenhoitosuunnitelma.pdf

⁴ Ibid. s. 16.

suojelujärjestelmästä poikkeamiselle on arvioitava 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti jokaisen pyyntiluvan kohdalla erikseen riippumatta ajankohdasta.

Muu tyydyttävä ratkaisu

6. Suomi on korostanut vastineensa 61 kohdassa, että muun tyydyttävän ratkaisun olemassaolo tutkitaan ennen pyyntiluvan myöntämistä jokaisessa tapauksessa kunkin tapauksen yksityiskohtien perusteella. Kuitenkin maa- ja metsätalousministeriön 12.10.2000 antamassa päätöksessä vahinkoa aiheuttavien susien pyyntiin Dnro 3425/772/2000 (liite 1) ei ole selvitetty muun tyydyttävän ratkaisun mahdollisuutta. Hakemuksessa (liite 2) oli haettu sudentappolupaa 10 sudelle Kuhmon kaupungin alueelle. Päätöksellä ministeriö antoi luvan hakijalle tappaa kolme sutta enempien vahinkojen estämiseksi päätöksessä määritetyllä rajoitetulla alueella Kuhmon kaupungissa. Päätösehtojen mukaan luvan käyttämisen edellytyksenä on, että hakijalla on alueella metsästysoikeus ja että susien karkottaminen ko. alueella ei ole muutoin kohtuullisin kustannuksin mahdollista ja että pyynti suoritetaan yhteistyössä Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen (RKTL) suurpetotutkimuksen kanssa. Pyyntissä on vältettävä ampumasta niitä susia, joilla on RKTL:n asettamat radioseurantalaitteet. Lupa oikeuttaa käyttämään pyyntissä metsästyslain 33 §:n 1 momentin 4 kohdan estämättä keinotekoisia valolähdettä sekä 32 §:n estämättä moottorikäyttöistä ajoneuvoa. Susien pyyntissä on lupa käyttää apuna RKTL:n susille asettamia radioseurantalaitteita. Pyynti saadaan suorittaa metsästysasetuksessa mainittuna rauhoitusaikana. Muutoin pyyntissä on noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säädöksissä tällaisesta pyynnistä määrätään. Päätös oli voimassa 31.10.2000 saakka. Lisätiedoissa todetaan Kainuun riistanhoitopiirin puoltavan hakemusta. Ministeriön päätöksen perustelut ovat seuraavat: ”Maan susikannan vähäisen ja sen kehittämistarpeen huomioon ottaen nyt sallittua suuremman susimäärän tappamiseksi ei ole esitetty riittäviä perusteita.”
7. Maa- ja metsätalousministeriön 12.1.2001 antamassa päätöksessä vahinkoa aiheuttavien susien pyyntiin Dnro 110/722/2001 (liite 3) on myönnetty lupa hakijalle tappaa kolme sutta ns. Jonnan laumasta enempien vahinkojen välttämiseksi Kuhmon kaupungissa päätöksessä määritellylle rajoitetulle alueelle.

Hakemuksessa (liite 4) oli haettu lupaa 17 suden tappamiseksi. Hakemuksen perusteluina oli mm. esitetty, että ”alueella susikanta on kasvanut niin runsaaksi, että sudet ovat tappaneet jo tähän mennessä 17 metsästyskoiraa, lisäksi suden raatelemaksi on joutunut useita koiria. Sudet käyvät röyhkeästi keskellä päivää talojen pihasta tappamassa koiran. Kuhmon taajama-alueella on myös vierailut susia.” ”Syksyn hirvijahti vaikeutui, koska koirilla ei voinut metsästä.” ”Vierasmetsästäjät ovat jääneet tulematta, peläten koiriensa puolesta. Metsästysmatkailu on kokonaan pysähdyksissä. Susipelko ihmisissä on aiheuttanut sen, että lasten koulumatkoilla on ollut saattajat.” Enempien susien osalta ministeriö hylkäsi hakemuksen. Lupa oli voimassa 31.3.2001 saakka. Ministeriön päätöksessä todetaan, että Kainuun riistanhoitopiiri on 12.10.2000 päivätyssä lausunnossaan puoltanut ns. Jonnan lauman tappamista sen aiheuttamien vahinkojen takia. Riistanhoitopiiri on 11.10.2000 esittänyt, että Kainuusta tulisi poistaa vuoden 2000 pentutuottoa vastaava määrä susia. Ministeriön päätöksen perusteluina lausutaan: ”Maan susikannan säilyttämistavoitteen huomioon ottaen suden metsästys poronhoitoalueen ulkopuolella on perusteltua vain erityisen poikkeuksellisissa tapauksissa. Hakemuksessa tarkoitetuissa vahinkotapauksessa ei ole löydettävissä muuta tyydyttävää ratkaisua vahinkojen jatkumisen estämiseksi. Kuitenkaan maan susikannan ja sen kehittämistarpeen huomioon ottaen nyt sallittua suuremman susimäärän tappamista ei toistaiseksi ole pidettävä perusteltuna.” Selostetussa päätöksessä on siten todettu, että ”Hakemuksessa tarkoitetuissa vahinkotapauksessa ei ole löydettävissä muuta tyydyttävää ratkaisua vahinkojen jatkumisen estämiseksi.” Vahingot ovat lähinnä susien tappamat koirat ja yleinen pelko susista. Muita tyydyttäviä ratkaisuja ei ole erityisesti arvioitu esimerkiksi koirien suojaamista. Erityisesti ei ole perusteltu lupaa kolmen suden tappamiselle laumasta yksilöimättä susia tarkemmin, mitkä sudet aiheuttavat erityisen merkittävää vahinkoa tai ovat vaarana yleiselle turvallisuudelle.

8. Tilanne perustellun lausunnon antamisen aikaan ei ole ollut täysin Suomen vastineessa kuvatus kaltainen mitä myös osoittavat edellä selostetut maa- ja metsätalousministeriön päätökset. Niissä ei ole suotuisan suojehun tason arviointia ja niissä ei ole tarkemmin määritelty mitä vahinkoyksilöitä ne koskevat. Tilanne on myös jatkunut sen jälkeen, mitä kuvaa kanteen alaviitteessä 6 selostettu tapaus.

Sittemmin pyyntilupien päätösten perustelut ovat kehittyneet ja muihin tyydyttäviin ratkaisuihin on kiinnitetty huomiota Suomen vastineessa kuvatus mukaisesti, kuten liitteenä olevista kahdesta päätöksestä vuodelta 2006 ilmenee (liite 5 ja liite 6). Myös suotuisan suojelun tasoa on selvitetty, mitä ei ole selvitetty aikaisemmissa päätöksissä. Näissä vuoden 2006 päätöksissä on selkeästi yksilöity, minkä vahinkoa aiheuttavan suden tappamiseen päätös on annettu.

Erityisen merkittävien vahinkojen ehkäiseminen

9. Suomi on vastineessaan todennut, että poikkeamisen edellytykset on tutkittava jokaisessa tapauksessa erikseen ja että vahingon merkityksellisyys tulee arvioida tapauskohtaisesti ottaen huomioon kunkin tapauksen erityispiirteet. Mainituista maa- ja metsätalousministeriön vuoden 2000 ja 2001 päätöksistä ei kuitenkaan ilmene mitkä olivat erityisen merkittävät vahingot, jotka oli ehkäistävä.
10. Suomi on vastineen 67 kohdassa viitannut onnettomuuksien ehkäisemiseen ja taloudellisten arvojen turvaamiseen. Kohdassa 68 Suomi on todennut, että asumusten välittömässä läheisyydessä tehdyt havainnot ovat konkreettiseksi koettu uhka. Vastineesta ei ilmene mitä Suomi tarkoittaa onnettomuuksien ehkäisyllä ja taloudellisten arvojen turvaamisella. Pelkkä haitta tai normaali liikeriski ei ole riittävä peruste poikkeukselle. Riskin tai uhan on oltava erittäin todennäköinen. Tarkoituksena ei ole ehkäistä vähäisen vahingon uhkaa. Kun uskotaan, että tietty susi aiheuttaa erityisen merkittävää vahinkoa, vahinko voidaan yleensä estää muulla tavoin kuin ennalta ehkäisevällä tappamisella. Muun tyydyttävän ratkaisun mahdollisuus on aina selvítettävä.

Päätelmä

11. Ottaen huomioon kaiken edellä esitetyn komissio toistaa kanteensa 39 kohdassa esitetyn.

Michel van BEEK

Ilkka KOSKINEN

Komission asiamiehet

LIITELUETTELO

Liitteen numero	Lyhyt kuvaus liitteestä ja tieto sen lajista	Vastauksen sivut ja kohdat, joissa viitataan tähän liitteeseen
Liite 1	Maa- ja metsätalousministeriön päätös vahinkoa aiheuttavien susien pyyntiin, päivätty 12.10.2000, Dnro 3425/722/2000, sivut 8–9, 2 sivua	sivut 4, 5 ja 6, kohdat 6, 8 ja 9
Liite 2	Suden pyyntilupahakemus maa- ja metsätalousministeriölle, päivätty 11.10.2000, sivu 10, 1 sivu	sivu 4, kohta 6
Liite 3	Maa- ja metsätalousministeriön päätös vahinkoa aiheuttavien susien pyyntiin, päivätty 12.1.2001, Dnro 110/722/2001, sivut 11–12, 2 sivua	sivut 4, 5 ja 6, kohdat 7, 8 ja 9
Liite 4	Suden pyyntilupahakemus maa- ja metsätalousministeriölle, päivätty 9.1.2001, sivut 13, 1 sivu	sivu 5, kohta 7
Liite 5	Maa- ja metsätalousministeriön päätös sudenpyyntiä koskevaan hakemukseen, päivätty 3.2.2006, Dnro 305/722/2006, sivut 14–17, 4 sivua	sivu 6, kohta 8
Liite 6	Maa- ja metsätalousministeriön päätös sudenpyyntiä koskevaan hakemukseen, päivätty 3.2.2006, Dnro 557/722/2006, sivut 18–21, 4 sivua	sivu 6, kohta 8

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ
PL 30 (Hallituskatu 3 A)
00023 VALTIONEUVOSTO

PÄÄTÖS
vahinkoa aiheuttavien susien pyyntiin

Pvm Dnro
12.10.2000 3425/722/2000

HAKIJA

[REDACTED] Kuhmon kaupungista

HAKEMUS

[REDACTED] on 12.10.2000 saapuneella hakemuksella anonut pyyntilupaa saada vahinkojen estämiseksi ampuu kymmenen suttia Kuhmon kaupungista.

PÄÄTÖS

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt myöntää hakijalle luvan tappaa kolme suttia enempien vahinkojen estämiseksi. Kuhmon kaupungissa alueella, jota rajoittavat lännessä Kuhmo - Sumsa tie, pohjoisessa Sumsa - Kauronkylä - Juntinvaara tie, idässä valtakunnanraja ja etelässä Kuhmo - Saunajärvi tie

PÄÄTÖSEHDOT

Luvan käyttämisen edellytyksenä on, että hakijalla on alueella metsäsröysoikeus ja että susien karkottaminen ko. alueelta ei ole muutoin kohtuullisin kustannuksin mahdollista ja että pyynti suoritetaan yhteistyössä Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen suurpetotutkimuksen kanssa.

Pyynnissä on vältettävä ampumasta niitä susia joilla on Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen asettamat radioseurantalaitteet.

Lupa oikeuttaa käyttämään pyynnissä metsästyslain (615/1993) 33 §:n 1 momentin 4 kohdan estämättä keinokeinoista valolähdettä sekä 32 §:n estämättä moottorikäyttöistä ajoneuvoa. Susien pyynnissä on lupa käyttää apuna Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen susille asettamia radioseurantalaitteita. Pyynti saadaan suorittaa metsästysasenuksessa mainittuna rauhoitusaikana. Muutoin pyynnissä on noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säädöksissä tällaisesta pyynnistä määrätään.

Luvasta on ilmoitettava Kuhmon kihlakunnan poliisilaitokselle ennen pyyntitoimenpiteisiin ryhtymistä.

Ammutuista susista on riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokselle lupa ottaa tutkimuksia varten tarvitsemansa näytteet.

Myönnetyn luvan nojalla tapahtuneessa pyynnissä tapetut sudet kuuluvat valtiolle.

Tämä lupa on voimassa 31.10.2000 saakka. Luvan saajan on toimitettava kirjallinen ilmoitus tämän luvan perusteella tapahtuneen pyynnin tuloksesta välittömästi susien tappamisen tai lupaajan päättymisen jälkeen Kainuun riistanhoitopiirille ja maa- ja metsätalousministeriön kala- ja riistaosastolle.

LISÄTIEDOT

Kainuun riistanhoitopiiriin 12.10.2000 päivätyssä lausunnossa puolletaan hakemusta.

PERUSTELUT

Maan susikannan vähäisen ja sen kehittämistarpeen huomioon ottaen myt sallittua suuremman susimäärän tappamiseksi ei ole esitetty riittäviä perusteita.

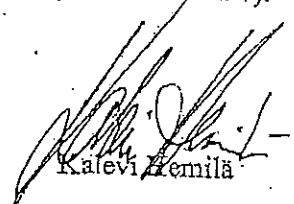
SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Metsästyslain (615/1993) 41 §: 2 momentti.
Metsästysasetuksen (666/1993) 25 §:n 3 momentti.

MUUTOKSEN HAKU

Tähän päätöksen tyytymätön saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus liitteenä (MMM 00.05.97).

Maa- ja metsätalousministeri

Kalevi Hemilä

Tarkastaja

Reijo Poteri

TIEDOKSI

Kainuun riistanhoitopiiri
Syväyksenkatu 1 B 27
89600 SUOMUSSALMI

Kuhmon kihlakunnan poliisilaitos
Kuhmonkatu 6
88901 KUHMO

Oulun riistan- ja kalantutkimus/Ilpo Kojola
Tutkijantie 2 A
90570 OULU

Kuhmon Riistanhoitoyhdistys
Olavi Pääkkönen
Suvantotie 22, 88900 KUHMO
puh. 08-650265 , 040-5081572
fax 08-650265
sähköposti: olavi.paakkonen@rhy.inet.fi

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ

Kala- ja riistaosasto
PL 232
00171 HELSINKI

fax.09-1602284

SUDEN PYYNTILUPA HAKEMUS

[REDACTED] hakee sudentappolupaa kymmenelle (10) sudelle
Pyyntialue käsittää Kuhmon kaupungin alueen.

Perustelut:

Viitaten Kainuun riistanhoitopiirin hallituksen päätökseen 9.10.2000:

Kuhmo 11.10.2000

[REDACTED]

[REDACTED], puheenjohtaja
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED]

Liite 3

11

MAA- JA METSÄTALOUSHALLITUS
PL 30 (Hallituskatu 3 A)
00023 VALTIONEUVOSTO

PÄÄTÖS

vahinkoa aiheuttavien susien pyyntiin

Pvm Dnro
12.1.2001 110/722/2001

HAKIJA

Kuhmon kaupungista

HAKEMUS

on 9.1.2001 päivätyllä hakemuksella anonut seitsemätoista (17) sudeh pyyntilupaa Kuhmon kaupungin alueelle. Hakemuksen perusteluissa on kuvattu alueella esiintyvän susikannan käyttäytymistä ja susien aiheuttamia vahinkoja ja vaikutuksia ihmisten jokapäiväiseen elämään.

VÄLITOIMENPITEET

Hakemuksessa on haettu metsästysasetuksen 1 §:n mukaista pyyntilupaa. Kyseisen pykälän mukaiset pyyntiluvat myöntää riistanhoitopiiri, eikä maa- ja metsätalousministeriöllä ole asiassa päätösvaltaa. Koska Kainuun riistanhoitopiirillä ei ole tällä hetkellä käytettävissään oikeutta pyyntilupien myöntämiseen susien metsästämiseksi metsästysvuonna 1.8.2000-31.7.2001, on hakemusasiakirjojen pohjalta tulkittavissa, että hakija on kuitenkin tarkoittanut metsästyslain 41 §:n 2 momentin mukaista poikkeusta vahinkojen estämistarkoituksessa.

Kainuun riistanhoitopiiri on 12.10.2000 päivätyssä lausunnossa puoltanut ns. 'Jonnan lauman' tappamista sen aiheuttamien vahinkojen takia. Lisäksi Kainuun riistanhoitopiiri on esittänyt 11.10.2000, että Kainuusta tulisi poistaa vuoden 2000 pentutuottoa vastaava määrä susia.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on antanut päivämäärällä 15.12.2000 lausunnon Suomen susikannan esiintymisestä ja tilasta (Dnro RKTL 536/301/2000). Lausunnossa todetaan, että Suomessa on vuoden 2000 aikana tavattu 16-17 susilaumaa, joista kymmenkunta liikuskelee vakituisesti maan rajojen sisäpuolella. Laumoissa on yhteensä noin 110-120 sutta. Muualla maassa liikuskelee harvakseltaan laumoihin kuulumattomia susia, kuitenkin enintään 10-20 yksilöä. Edelleen Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos toteaa, että Suomen rajojen sisäpuolella elelevissä laumoissa susia on tällä hetkellä vähintään 60-70 yksilöä ja että kanta on voimistunut selvimmin poronhoitoalueen eteläpuolisessa Kainuussa. Susipentueita on syntynyt kuluvana vuonna 13, joista kahdeksan on varmuudella syntynyt Suomen puolella. Lukumäärä on 2-3 pentuetta suurempi kuin vuosina 1998-99. Pentueet ovat keskittyneet Kainuun riistanhoitopiirin eteläosiin ja Pohjois-Karjalan riistanhoitopiirin pohjoisosiin.

Maa- ja metsätalousministeriö on 8.1.2001 järjestänyt neuvottelun itäisen Suomen susitilanteen johdosta. Neuvottelussa oli mukana ministeriön edustajien lisäksi RKTL:n, MKJ:n ja riistanhoitopiirien edustajat.

MAKSUTTA

Fax nro/No: 111	
Kenelle/To: OLAVI PÄÄKKÖNEN	
Keneltä/From: SAULI HÄRKÖNEN	
Pvm/Date: 12.1.2001	Sivuja/Pages: 4

PÄÄTÖS

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt myöntää hakijalle luvan tappaa kolme (3) sutta ns. 'Jonnan laumasta' enempien vahinkojen estämiseksi Kuhmon kaupungissa alueella, jota rajoittavat Lentuajärvi - Niva - Lentiira - Korokana - rajavyöhyke - Viiksimo - Elimyssalo - Ulvinsalo - rajavyöhyke - Rajakangas - Saunajärven tie - Kuhmo-Nurmes tie - Kuhmo - Lentuajärvi. Enempien susien osalta ministeriö on päättänyt hylätä hakemuksen.

PÄÄTÖSEHDOT

Luvan käyttämisen edellytyksenä on, että hakijalla on alueella metsästys oikeus ja että pyynti suoritetaan yhteistyössä Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen suurpetotutkimuksen kanssa.

Lupa oikeuttaa käyttämään pyynnissä metsästyslain (615/1993) 33 §:n 1 momentin 4 kohdan estämättä keinotekoisia valolähdettä sekä 32 §:n estämättä moottorikäyttöistä ajoneuvoa. Susien pyynnissä on lisäksi lupa käyttää apuna Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen susille asettamia radioseurantalaitteita. Muutoin pyynnissä on noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säädöksissä tällaisesta pyynnistä määrätään.

Luvasta on ilmoitettava Kuhmon kihlakunnan poliisilaitokselle ennen pyyntitoimenpiteisiin ryhtymistä.

Ammutuista susista on Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksella lupa ottaa tutkimuksia varten tarvitsemansa näytteet.

Myönnetyn luvan nojalla tapahtuneessa pyynnissä tapetut sudet kuuluvat valtiolle.

Tämä lupa on voimassa 31.3.2001 saakka. Luvan saajan on toimitettava kirjallinen ilmoitus tämän luvan perusteella tapahtuneen pyynnin tuloksesta välittömästi susien tappamisen tai lupa-ajan päättymisen jälkeen Kainuun riistanhoitopiirille ja maa- ja metsätalousministeriön kala- ja riistaosastolle.

PERUSTELUT

Maan susikannan säilyttämistavoitteen huomioon ottaen suden metsästys poronhoitoalueen ulkopuolella on perusteltua vain erityisen poikkeuksellisissa tapauksissa. Hakemuksessa tarkoitettussa vahinkorapauksessa ei ole löydettävissä muuta tyydyttävää ratkaisua vahinkojen jatkumisen estämiseksi. Kuitenkaan maan susikannan ja sen kehittämistarpeen huomioon ottaen nyt sallittua suuremman susimäärän tappamista ei toistaiseksi ole pidettävä perusteltuna.

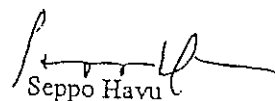
SOVELLETUT
OIKEUSOHJEET

Metsästyslain (615/1993) 10 §:n 2 momentti ja 41 §:n 2 momentti.

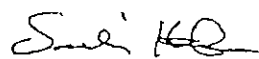
MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä (MMM.00.05.97).

Osastopäällikkö

Seppo Havu

Ylitarkastaja

Sauli Härkönen

Kuhmon Riistanhoitoyhdistys

Olavi Pääkkönen

Suvantotie 22, 88900 KUHMO

puh. 08-650265, 040-5081572

fax 08-650265,

sähköposti: olavi.paakkonen@rhy.inet.fi

Lüke 4

13

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ

PL 30, 00023 Valtioneuvosto

Kala- ja riistaosasto

SUDEN PYYNTILUPA HAKEMUS

[REDACTED] hakee seitsemäntoista (17) sudenpyyntilupaa
pyyntialueena Kuhmon kaupunki.

Perustelut:

Kuhmon riistanhoitoyhdistyksen alueella susikanta on kasvanut niin
runsaaksi, että sudet ovat tappaneet jo tähän mennessä 17 metsästyskoiraa,
lisäksi suden raatelemaksi on joutunut useita koiria.

Sudet käyvät röyhkeästi keskellä päivää talojen pihasta tappamassa koiran.
Kuhmon taajama-alueella on myös vierailut susia.

Kun suden pentuja syntyi viime keväänä 30 kpl, lienee ensi vuoden
pentutuotto 50 kpl. Ja koko susikanta nousisi yli 100.

Susitutkimus ei voi olla perusteena näin runsaan susikannan ylläpitämiseen.

Syksyn hirvihavaintokorttien perusteella metsästäjät tekivät näkö, jälkien ja
ulosteiden perusteella 130 susi, 32 karhu ja 11 ahma havaintoa.

Hirviseurueista 43 teki havaintoja suurpedoista.

Syksyn hirvijahti vaikeutui, koska koirilla ei voinut metsästä (Kuhmossa
hirkkoja metsällä 200).

Vierasmetsästäjät ovat jääneet tulematta, peläten koiriensa puolesta.

Metsästysmatkailu on kokonaan pysähtyksissä.

Susipelko ihmisissä on aiheuttanut sen, että lasten koulumatkoilla on ollut
saattajat.

Metsästys pyritään hoitamaan RKTL:n kanssa yhteistyössä.

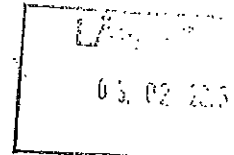
Kuhmo 9.1.2001

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ
PL 30 (Hallituskatu 3 A)
00023 VALTIONEUVOSTO

PÄÄTÖS
sudenpyyntiä koskevaan hakemukseen

Pvm 3.2.2006 Dnro 305/722/2006

HAKIJA

HAKEMUS

[REDACTED] on 12.1.2006 päivätyllä hakemuksella hakenut Kuhmon kaupungissa sijaitsevalle alueelle yhden suden pyyntilupaa. Hakija kuvaa suden liikkeitä pihapiireissä ja tästä syntyneitä alueen asukkaiden pelkoja.

VÄLITOIMENPITEET

Maa- ja metsätalousministeriö on pyytänyt hakemuksesta Kainuun riistanhoitopiiriin ja Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen lausunnot.

1) Kainuun riistanhoitopiiri toteaa 17.1.2006 päivätyssä lausunnossa seuraavaa.

Susien määrä hakemusalueella

Alueen susien määrä selvinnee RKTL:n lausunnosta. Riistanhoitopiiriin saami- en tietojen mukaan hakemusalueella asustaa 2-3 sutta. Lisäksi alueella on käy- nyt marraskuussa seitsemän suden lauma.

Susien aiheuttamat ongelmat hakemusalueella

Hakija on hakemuksessaan selvittänyt suden aiheuttamia ongelmia hakemus- alueella. Riistanhoitopiiriin tietojen mukaan alueella on hakemuksessa mainittu- ja ongelmia.

Suotuisan suojelutason säilyttäminen

Hakemusalue ja lähialueet kuuluvat Suomen susikannan ydinalueeseen, jossa susia on runsaasti. Haetun määrän poistamisella ei olisi vaikutusta suden suo- tuisaan suojelutasoon Kainuun alueella.

Muut tyydyttävät ratkaisut

Hakemusalueella olevien susiongelmien vähentämiseen ei ole käytännössä muuta tyydyttävää ratkaisua kuin susien metsästys.

Muut käytettävissä olevat susien poistoluvat

Riistanhoitopiiri on myöntänyt luvat viiden suden metsästämiseen poronhoito- alueen ulkopuolella. Luvat on käytetty. Näistä kaksi käytettiin Kuhmon itä- osassa.

Riistanhoitopiiriin suhtautuminen hakemukseen suden osalta

Sudet aiheuttavat uhkaa yleiselle turvallisuudelle hakemusalueella siinä määrin, että susien metsästäminen on aiheellista turvallisuusseikkojen perusteella (luontodirektiivin 16 artiklan c-kohta).

2) Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos toteaa 18.1.2006 päivätyssä lausunnossa (RKTL Dnro 23/301/2006) seuraavaa.

Viime syyskuussa tutkimuslaitoksen esittämän arvion mukaan Suomessa elelee ennen kuluvan metsästyskauden alkua noin 190–210 sutta, näistä Kainuussa poronhoitoalueen eteläpuolella 40–45, jotka ovat tuottaneet neljä pentuetta. Viime viikkojen aikana tutkimuslaitos on tehostetusti selvittänyt Kainuun kantaa. Tämänhetkisen, vielä keskeneräisen arvion mukaan Kainuussa on nyt n. 60 sutta, joista Kuhmossa 40–45. Kuhmon länsiosissa elää yhdeksän suden lauma.

Tutkimuslaitos ei ole voinut esittää arviota Suomen susikannan ekologisesti kestävästä metsästyspoistumasta susikannan metsästettävyyttä metsästysvuonna 2005/06 koskevassa lausunnossaan (6.9.2005, RKTL Dnro 92/301/2005). Suden poistamisen vaikutusta vähäisen susikannan runsauskehitykseen on nimittäin mahdoton arvioida, ellei mm. tunneta poistettavan yksilön asemaa su-siyhteisössä ja ellei poistoa voida tehdä kohdistetusti. Hakemuksen kohteena on mahdollisesti yksinäinen yksilö tilanteessa, jossa ympärillä on useiden susi-lauvojen reviirit.

Mikäli maa- ja metsätalousministeriö päättää myöntää luvan suden pyyntiin, tutkimuslaitos esittää lupaehdoissa edellyttäväksi, että tutkimuslaitos saa kaadetuista yksilöistä haluamansa tutkimusnäytteet.

3) Maa- ja metsätalousministeriö on pyytänyt hakijalta vastaselityksen 3.2.2006 mennessä annetuista lausunnoista. Hakija on antanut vastaselityksen 30.1.2006.

PÄÄTÖS

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt myöntää hakijalle luvan yhden suden tappamiseen hakijan tarkoittamalla alueella 3.-19.2.2006 välisenä aikana siten, että pyynti kohdistuu talojen pihapiireissä käyvään suteen.

PÄÄTÖSEHDOT

Luvan käyttämisen edellytyksenä on, että luvan käyttäjällä on pyyntiin käytettävällä alueella metsästysoikeus.

Pyyntiä voidaan kohdistaa ainoastaan hakemuksessa tarkoitettuun suteen, joka käy päätöksen antamisen jälkeen päätöksessä tarkoitettujen alueen talojen pihapiireissä ja joka on jäljitettävissä välittömästi kyseisten käyntien jälkeen. Pyyntissä on noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säädöksissä määrätään.

Lupa on esitettävä Kuhmon kihlakunnan poliisilaitokselle ennen pyyntitoimenpiteisiin ryhtymistä.

Tämän luvan nojalla tapahtuneessa pyynnissä saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on esitettävä paikallisen kihlakunnan poliisilaitokselle sekä toimitettava korvauksetta Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen suurpetotutkimukselle. Luvansaajan on otettava yhteyttä Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen suurpetotutkimukseen asiasta sopimiseksi.

Luvan saajan on toimitettava kirjallinen ilmoitus tämän luvan perusteella tapahtuneen pyynnin tuloksesta välittömästi suden tappamisen tai lupa-ajan päättymisen jälkeen Kainuun riistanhoitopiirille, Metsästäjien keskusjärjestölle ja maa- ja metsätalousministeriön kala- ja riistaosastolle.

PERUSTELUT

Susi on poronhoitoalueen ulkopuolella rauhoitettu riistaelainlaji. Tästä rauhoituksesta voidaan poiketa riistanhoitopiirin päätöksellä metsästysasetuksen (666/1993) 28 §:ssä säädetyillä perusteilla taikka maa- ja metsätalousministeri-

ön päätöksellä metsästyslain (615/1993) 41 §:n 2 momentissa säädetyillä perusteilla.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että Suomen susikanta on kehittymässä asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Susikannan kehittymisen perusteella maa- ja metsätalousministeriö asetti metsästysvuodelle 2005-2006 annetussa määräyksessä (Dnro 2492/720/2005, 21.9.2005) Kainuun riistanhoitopiirille sudenmetsästyksen poronhoitoalueen ulkopuolelle ylärajan, jonka mukaan Kainuun riistanhoitopiirissä poronhoitoalueen ulkopuolella voitiin metsästää Kainuun riistanhoitopiiriin myöntämällä pyyntiluvilla enintään viisi sutta. Maa- ja metsätalousministeriön saamien tietojen mukaan Kainuun riistanhoitopiiri myönsi pyyntiluvat yhteensä viiden suden metsästämiseen ja että nämä pyyntiluvat on jo käytetty.

Maa- ja metsätalousministeriö on ottanut päätöksenteossa huomioon sen, että edellä mainitussa määräyskirjeessä Kainuun riistanhoitopiirille asetettiin kuluvalle metsästysvuodelle riistanhoitopiiriin omaa päätöksentekoa varten poronhoitoalueen ulkopuolelle sudenpyyntiä varten sellainen yläraja, jonka ei vielä katsottu vaikuttavan haitallisesti susikannan suotuisan suojelun tason säilyttämiseen. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen kanta-arvio alueen susikannasta on tarkentunut ylöspäin syksyllä 2005 arvioidusta, mikä mahdollistaa eräissä tilanteissa rajoitettua lisäpyyntiä susikannan suotuisaa suojelun tasoa vaarantamatta.

Hakemuksesta ilmenee, että susi on todistettavasti käynyt alueen talojen pihapiireissä. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että annettujen selvitysten perusteella on arvioitavissa, ettei tässä erityisessä tapauksessa ole osoitettavissa sellaista muuta tyydyttävää ratkaisua, joka ratkaisisi pihapiireissä käyneestä ja niiden välittömässä läheisyydessä esiintyvistä sudesta aiheutuvan vahinkoriskin olemassa olon. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että tässä erityisessä tapauksessa yhden suden poistaminen ei vaikuta heikentävästi itäisen Suomen kannanhoitoalueen ja Suomen susikannan kehittämistavoitteisiin taikka susikannan suotuisaan suojelun tasoon. Vahinkoa aiheuttaneen, vahingon uhkaa aiheuttavan ja säännöllisesti pihapiirien läheisyydessä käyneen yksilöitävissä olevan suden käyttäytyminen ei ole, kun otetaan huomioon se, että susikannan tulisi levittäytyä uusille elinalueille, asetettuja tavoitteita edesauttava. Edellä olevan perusteella maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että poikkeamisesta suden suojelusta on ensisijaisen merkittävää hyötyä pitempiä aikaa suunnitelmalliselle susikannan kehittämiselle ja suojelulle. Koska hakemuksessa tarkoitettua tapauksessa ja yllä mainittujen tavoitteiden turvaamiseksi ei ole löydettävissä muuta tyydyttävää ratkaisua kuin tappaa ko. yksilö, maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että tässä erityisessä tapauksessa edellytykset poikkeusluvan myöntämiseksi täyttyvät. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo kuitenkin, että pyynti tulee kohdistaa ainoastaan pihapiireissä käyneeseen ja niiden välittömässä läheisyydessä esiintyvään suteen.

Maa- ja metsätalousministeriö on rajoittanut pyyntiaikaa suhteellisen lyhyeksi, jotta hakemuksessa tarkoitettua suden pyynti tapahtuisi mahdollisimman tehokkaasti.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Metsästyslain (615/1993) 41 §:n 2 momentti.
Metsästysasetuksen (666/1993) 25 §:n 3 momentti.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa ylitarkastaja Sauli Härkönen maa- ja metsätaloustusministeriön kala- ja riistaosastolta, puh. 09 - 160 52469.

MAKSUTTA

(MMM:n asetus 1266/2004 1 §)

Osastopäällikön sijaisena
Hallitusneuvos

P. 1/2

Tanja Viljanen

Ylitarkastaja

S. Härkönen

Sauli Härkönen

JAKELU

Päätös:
maksutta saantitodistusta vastaan / Risto Komulainen

TIEDOKSI

Kaipuun riistanhoitopiiri
Syväyksenkatu 1 B 27
89600 SUOMUSSALMI

RKTL
PL 2
00791 HELSINKI

Kuhmon kihlakunnan poliisilaitos
Koulukatu 6
88900 KUHMO

MKJ/Pentti Vikberg
Fäntsintie 13-14
01100 ITÄSALMI

LÄHTENYT

06.02.2006

MAA- JA METSÄTALOUSHALLITUS
PL 30 (Hallituskatu 3 A)
00023 VALTIONEUVOSTO

PÄÄTÖS

sudenpyyntiä koskevaan hakemukseen

Pvm 3.2.2006 Dnro 557/722/2006

HAKIJA

HAKEMUS

VÄLITOIMENPITEET

on 25.1.2006 saapuneella hakemuksella hakenut Kuhmon kaupungissa sijaitsevalle alueelle yhden suden pyyntilupaa. Lisäksi hakija hakee lupaa moottorikelkan käyttöön pyynnissä. Hakija kuvaa suden liikkeitä pi-hapiireissä ja tästä syntyneitä alueen asukkaiden pelkoja.

Maa- ja metsätalousministeriö on pyytänyt hakemuksesta Kainuun riistanhoitopiiriin ja Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen lausunnot.

1) Kainuun riistanhoitopiiri toteaa 26.1.2006 päivätyssä lausunnossa seuraavaa.

Susien määrä hakemusalueella

Alueen susien määrä selvinnee RKTL:n lausunnosta. Riistanhoitopiiriin saami-en tietojen mukaan Kuhmossa on susia enemmän kuin koskaan aikaisemmin viime vuosikymmenien aikana. Useiden eri tietolähteiden mukaan Lentuan kyl-ällä asustaa susi, joka on käyttäytynyt hakemuksessa esitetyllä tavalla.

Susien aiheuttamat ongelmat hakemusalueella

Hakija on hakemuksessaan selvittänyt perusteellisesti ja yksityiskohtaisesti suden aiheuttamia ongelmia hakemusalueella. Riistanhoitopiiriin tietojen mu-kaan alueella on hakemuksessa mainittuja ongelmia.

Suotuisan suojelutason säilyttäminen

Hakemusalue ja lähialueet kuuluvat Suomen susikannan ydinalueeseen, jossa susia on runsaasti. Haetun määrän poistamisella ei olisi mitään vaikutusta su-den suotuisaan suojelutason Kuhmon ja Kainuun alueella.

Muut tyydyttävät ratkaisut

Hakemusalueella olevien susiongelmien vähentämiseen ei ole käytännössä muuta tyydyttävää ratkaisua kuin sudenmetsästys.

Muut käytettävissä olevat susien poistoluvat

Riistanhoitopiiri on myöntänyt luvat viiden suden metsästämiseen poronhoito-alueen ulkopuolella. Luvat on käytetty. Näistä kaksi käytettiin Kuhmon itä-osassa.

Riistanhoitopiiriin suhtautuminen hakemukseen suden osalta

Susi aiheuttaa uhkaa yleiselle turvallisuudelle hakemusalueella siinä määrin, että suden metsästäminen on välttämätöntä turvallisuusseikkojen perusteella

(luontodirektiivin 16 artiklan c-kohta). Susi tulisi saada mahdollisimman nopeasti pois ja sen vuoksi moottorikelkkojen käyttö suden pyyntiin tulisi sallia.

2) Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos toteaa 27.1.2006 päivätyssä lausunnossa (RKTL Dnro 41/301/2006) seuraavaa.

Viime syyskuussa tutkimuslaitoksen esittämän arvion mukaan Suomessa elelee ennen kuluva metsästyskauden alkua noin 190–210 sutta, näistä Kainuussa poronhoitoalueen eteläpuolella 40–45, jotka ovat tuottaneet neljä pentuetta. Viime viikkojen aikana tutkimuslaitos on tehostetusti selvittänyt Kainuun kantaa. Tämänhetkisen, vielä keskeneräisen arvion mukaan Kainuussa on nyt n. 60 sutta, joista Kuhmossa 40–45. On mahdollista, että nyt kyseessä on sama yksilö, joka on liikkunut myös Kuhmon keskustan tuntumassa.

Tutkimuslaitos ei ole voinut esittää arviota Suomen susikannan ekologisesti kestävästä metsästyspoistumasta susikannan metsästettävyyttä metsästysvuonna 2005/06 koskevassa lausunnossaan (6.9.2005, RKTL Dnro 92/301/2005). Suden poistamisen vaikutusta vähäisen susikannan runsauskehitykseen on nimittäin mahdoton arvioida, ellei mm. tunneta poistettavan yksilön asemaa su-siyhteisössä ja ellei poistoa voida tehdä kohdistetusti. Kainuun ja Kuhmon nykytilanteessa yksittäisen yksilön poistaminen ei vaaranna kannan suotuisaa runsauskehitystä.

Mikäli maa- ja metsätalousministeriö päättää myöntää luvan suden pyyntiin, tutkimuslaitos esittää lupaehdoissa edellyttäväksi, että tutkimuslaitos saa kaadetuista yksilöistä haluamansa tutkimusnäytteet.

PÄÄTÖS

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt myöntää hakijalle luvan yhden suden tappamiseen hakijan tarkoittamalla alueella 3.-19.2.2006 välisenä aikana siten, että pyynti kohdistuu talojen pihapiireissä käyvään suteen.

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt hylätä hakemuksen siltä osin kuin siinä haetaan lupaa moottorikelkan käyttämiseen pyynnissä.

PÄÄTÖSEHDOT

Luvan käyttämisen edellytyksenä on, että luvan käyttäjällä on pyyntiin käytettävällä alueella metsästysoikeus.

Pyyntiä voidaan kohdistaa ainoastaan hakemuksessa tarkoitettuun suteen, joka käy päätöksen antamisen jälkeen päätöksessä tarkoitetun alueen talojen pihapiireissä ja joka on jäljitettävissä välittömästi kyseisten käyntien jälkeen. Pyynnissä on noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa sääöksissä määrätään.

Lupa on esitettävä Kuhmon kihlakunnan poliisilaitokselle ennen pyyntitoimenpiteisiin ryhtymistä.

Tämän luvan nojalla tapahtuneessa pyynnissä saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on esitettävä paikallisen kihlakunnan poliisilaitokselle sekä toimitettava korvauksetta Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen suurpetotutkimukselle. Luvansaajan on otettava yhteyttä Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen suurpetotutkimukseen asiasta sopimiseksi.

Luvan saajan on toimitettava kirjallinen ilmoitus tämän luvan perusteella tapahtuneen pyynnin tuloksesta välittömästi suden tappamisen tai lupa-ajan päätymisen jälkeen Kainuun riistanhoitopiirille, Metsästäjien keskusjärjestölle ja maa- ja metsätalousministeriön kala- ja riistaosastolle.

PERUSTELUT

Susi on poronhoitoalueen ulkopuolella rauhoitettu riistaeläinlaji. Tästä rauhoituksesta voidaan poiketa riistanhoitopiirin päätöksellä metsästysasetuksen (666/1993) 28 §:ssä säädettyillä perusteilla taikka maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä metsästyslain (615/1993) 41 §:n 2 momentissa säädettyillä perusteilla.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että Suomen susikanta on kehittymässä asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Susikannan kehittymisen perusteella maa- ja metsätalousministeriö asetti metsästysvuodelle 2005-2006 annetussa määräyksessä (Dnro 2492/720/2005, 21.9.2005) Kainuun riistanhoitopiirille sudenmetsästyksen poronhoitoalueen ulkopuolelle ylärajan, jonka mukaan Kainuun riistanhoitopiirissä poronhoitoalueen ulkopuolella voitiin metsästää Kainuun riistanhoitopiirin myöntämällä pyyntiluvilla enintään viisi sutta. Maa- ja metsätalousministeriön saamien tietojen mukaan Kainuun riistanhoitopiiri myönsi pyyntiluvat yhteensä viiden suden metsästämiseen ja että nämä pyyntiluvat on jo käytetty.

Maa- ja metsätalousministeriö on ottanut päätöksenteossa huomioon sen, että edellä mainitussa määräyskirjeessä Kainuun riistanhoitopiirille asetettiin kuluvalle metsästysvuodelle riistanhoitopiirin omaa päätöksentekoa varten poronhoitoalueen ulkopuolelle sudenpyyntiä varten sellainen yläraja, jonka ei vielä katsottu vaikuttavan haitallisesti susikannan suotuisan suojelun tason säilyttämiseen. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen kanta-arvio alueen susikannasta on tarkentunut ylöspäin syksyllä 2005 arvioidusta, mikä mahdollistaa eräissä tilanteissa rajoitettua lisäpyyntiä susikannan suotuisaa suojelun tasoa vaarantamatta.

Hakemuksesta ilmenee, että susi on todistettavasti käynyt alueen talojen pihapiireissä. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että annettujen selvitysten perusteella on arvioitavissa, ettei tässä erityisessä tapauksessa ole osoitettavissa sellaista muuta tyydyttävää ratkaisua, joka ratkaisisi pihapiireissä käyneestä ja niiden välittömässä läheisyydessä esiintyvistä sudesta aiheutuvan vahinkoriskin olemassa olon. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että tässä erityisessä tapauksessa yhden suden poistaminen ei vaikuta heikentävästi itäisen Suomen kannanhoitoalueen ja Suomen susikannan kehittämistavoitteisiin taikka susikannan suotuisaan suojelun tasoon. Vahingon uhkaa aiheuttavan ja säännöllisesti pihapiirien läheisyydessä käyneen yksilöitävissä olevan suden käyttäytyminen ei ole, kun otetaan huomioon se, että susikannan tulisi levittyä uusille elinalueille, asetettuja tavoitteita edesauttava. Edellä olevan perusteella maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että poikkeamisesta suden suojelusta on ensisijaisen merkittävää hyötyä pitempiaikaiselle suunnitelmalliselle susikannan kehittämiselle ja suojelulle. Koska hakemuksessa tarkoitettua tapauksessa ja yllä mainittujen tavoitteiden turvaamiseksi ei ole löydettävissä muuta tyydyttävää ratkaisua kuin tappaa ko. yksilö, maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että tässä erityisessä tapauksessa edellytykset poikkeusluvan myöntämiseksi täyttyvät. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo kuitenkin, että pyynti tulee kohdistaa ainoastaan pihapiireissä käyneeseen ja niiden välittömässä läheisyydessä esiintyvään suteen.

Maa- ja metsätalousministeriö on rajoittanut pyyntiaikaa suhteellisen lyhyeksi, jotta hakemuksessa tarkoitettun suden pyynti tapahtuisi mahdollisimman tehokkaasti.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että hakemuksessa ei ole esitetty sellaisia syitä, joiden nojalla pyynnissä olisi tarpeen käyttää moottorikelkkaa.

SOVELLETUT
OIKEUSOHJEET

Metsästyslain (615/1993) 41 §:n 2 momentti.
Metsästysasetuksen (666/1993) 25 §:n 3 momentti.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

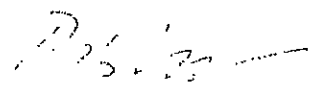
LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa ylitarkastaja Sauli Härkönen maa- ja metsätaloustusministeriön kala- ja riistaosastolta, puh. 09 - 160 52469.

MAKSUTTA

(MMM:n asetus 1266/2004 1 §)

Osastopäällikön sijaisena
Hallitusneuvos

Tanja Viljanen

Ylitarkastaja

Sauli Härkönen

JAKELU

Päätös:
maksutta saantitodistusta vastaan / Ismo Karppinen

TIEDOKSI

Kainuun riistanhoitopiiri
Syväyksenkatu 1 B 27
89600 SUOMUSSALMI

RKTL
PL 2
00791 HELSINKI

Kuhmon kihlakunnan poliisilaitos
Koulukatu 6
88900 KUHMO

MKJ/Pentti Vikberg
Fantsintie 13-14
01100 ITÄSALMI